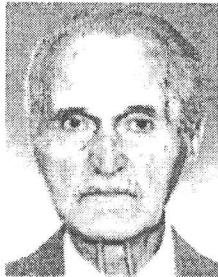

IN MEMORIAM

Prof. dr. sc. LJUBO RADIĆ

28. lipnja 1922., Trebinje - 19. veljače 2004., Osijek

Dana 19. veljače primili smo tužnu vijest da je u 82. godini života prestalo kucati plemenito srce našeg umirovljenog znanstvenog djelatnika, poštovanog dragog gospodina i prijatelja prof. dr. Ljube Radića.

Prof. dr. Ljubo Radić bio je znanstveni savjetnik Poljoprivrednog instituta Osijek, redoviti profesor genetike Poljoprivrednog fakulteta Sveučilišta Josipa Jurja Strossmavera u Osijeku, istaknuti oplemenjivač kukuruza međunarodnog ugleda i jedan od pionira oplemenjivanja hibridnog kukuruza u nas. Prof. dr. se. Ljubu Radića pamtit ćemo i kao poznatog i priznatog agronoma i znanstvenika u seoskim gospodarstvima, kao i u velikim poljoprivrednim poduzećima, te u znanstveno- nastavnim i znanstvenim ustanovama u nas i u svijetu.

Prof. dr. se. Ljubo Radić radio je od 1949. godine u Poljoprivredno-naučno istraživačkoj stanici u Osijeku, odnosno današnjem Poljoprivrednom institutu Osijek, do umirovljenja 1984. godine. Ostao je uvijek vjeran Poljoprivrednom institutu Osijek, te je i nakon umirovljenja ostao aktivan suradnik i savjetnik našeg Instituta. Volio je doći, razgovarati s kolegama, uvijek s dobrotom namjernim i poučnim sugestijama, čime je pobuđivao istraživački i stvaralački duh i kod mladih i kod starijih znanstvenika. Svojim primjerom vrlo

pristupačnog čovjeka i prijatelja, izuzetno poštenog i vrijednog ,u uvijek dobronamjernog, bio je uzor svima od radnika do vrhunskih znanstvenika, što je ostavilo neizbrisivi trag, pa i danas pobuđuje duh rada i stvaralaštva na Poljoprivrednom institutu Osijek. Posebice je volio raditi s mlađim kolegama i uvijek je govorio: «*Djeco moja idemo raditi !*». Poslu je pristupao uvijek prvi, na radno mjesto dolazio najmanje 15 minuta ranije i posljednji odlazio i radio noću kod kuće. Takvim pristupom kao daje produžavao svoj život, jer dugo i puno je trebalo raditi, odricati se, da bi objavio više od stotinu znanstvenih i stručnih radova, kreirao 59 priznatih hibrida kukuruza i održao brojna predavanja za poljoprivrednike, stručnjake i znanstvenike. Uz sve to, prof. dr. se. Ljubo Radić bio je ugledni profesor genetike na Poljoprivrednom fakultetu Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, gdje je odgojio generacije stručnjaka i znanstvenika u razdoblju od 1960. do 1984. godine. Svojim znanstvenim, nastavnim i stvaralačkim radom ostavio je neizmjereno bogatstvo - vrsne stručnjake i znanstvenike, brojne hibride, značajan rad na edukaciji i stvaralački duh na Poljoprivrednom institutu Osijek. Pitamo se kada je prof. Radić stigao uraditi tako puno za dobrobit znanosti, gospodarstva i našeg Instituta , na kojem je proveo cijeli svoj radni vijek, kojeg je toliko volio, kojem je ostavio neizmjereno bogatstvo. Za sve što je učinio prof. dr. se. Ljubo Radić dobio je brojna priznanja od kojih su najznačajnija:

- Privredna nagrada grada Osijeka 1963. godine.
- Državno odlikovanje «Orden rada sa zlatnim vijencem» 1968. godine.
- Republička nagrada «Ruđer Bošković» za prirodne znanosti 1975. godine.
- Javno priznanje Poljoprivrednog instituta Osijek za doprinos razvoju Instituta (1976. godine).
- «Nagrada oslobođenja grada Osijeka» 1977. godine.
- Diploma Privredne komore Slavonije i Baranje 1978. godine.
- Republička nagrada za životno djelo 1983. godine.
- Nagrada za životno djelo Hrvatske gospodarske komore « Zlatna kuna» 2000. godine.

Koliko je volio Institut razvidno je iz njegovog pisma od kraja prošle godine iz kojeg citiramo samo jednu misao: «*Kao feniks, iz razvalina je nikao novi rasadnik znanstvenika koji će se, uvjeren sam, znati uhvatiti u koštac sa svim izazovima 21. stoljeća, globalizacijom i čudima moderne genetike i elektronike. Sačuvajte ovaj rijetki biser Slavonije, spomenik upornosti i postojanosti, budite složni, konstruktivni i uporni i pred vama će biti otvorene sve kapije i sva vrata znanstvenog rada*».

Prof. Radić uz najozbiljniji pristup poslu bio je pun duha i volio šalu i u najtežim trenucima je znao ohrabrivati i poticati svoje kolege i prijatelje. Nedavno, kao da je osjetio nadolazeću smrt, citirajući stihove poznate pjesme, svom najbližem suradniku rekao je: « *Ima jedna rijeka, duboka je, široka je- valja meni preko rijeke....* ». Vjerujemo da ga tamo čeka sve što dragi Bog pruža dobrim ljudima.

Prof. dr. Ljubo Radić uz sve svoje obveze, volio je i bio odan svojoj obitelji: supruzi Darinki, sinovima Nikoli i Mladenu- uglednim hrvatskim intelektualcima, unucima Ljubi, Nikici, Jurici, Frani i Nikši i snahama Klari i Slobodanki.

U ime Poljoprivrednog instituta Osijek i u svoje osobno ime, obitelji izražavam duboku sućut i zahvalnost. Također, izražavam duboku sućut ostaloj rodbini i prijateljima prof. Radića. Velika hvala prof. dr. Ljubi Radiću u ime svih djelatnika Instituta za sve bogatstvo koje je ostavio Institutu u nasljeđe.

Prošlog petka (20. veljače 2004. godine) u 14,30 na Aninom groblju u dubokoj smo tuzi ispratili na posljednji počinak našeg umirovljenog profesora.

Hvala Vam na svemu naš dragi profesore!

Josip Kovačević